

LETO JE ZA NAMI — LETO JE PRED NAMI

V nedeljo, 26. marca je imela naša krovna organizacija Zedinjena Slovenija svoj redni letni občni zbor. Odborna poročila bomo objavili v prihodnjih številkah. Danes priobčujemo poročilo predsednik ZS dipl. časnika Toneta Mizerita.

Leto je za nami. Ni manjkalo skrbi ne težav, a tudi ne dosežkov in veselja. Želel bi na kratko zarisati okvir, v katerem se je vse to storilo.

Nenehno poudarjamo, da je Zedinjena Slovenija krovna organizacija slovenske skupnosti v Argentini. Zato je njen glavni cilj povezovati, družiti, zagotoviti, da delo društva in delo posameznih Domov in organizacij poteka složno in v smeri istega cilja. Zato je bila naša največja skrb složnost in dopolnjevanje v delu posameznih udov te naše skupnosti. V tem smislu smo vodili Medorganizacijski svet, v katerem smo imeli pet rednih sej in eno izredno. Ta je potekala v Mendosi ob priložnosti 50-letnice tamošnjega Društva Slovencev. Njen cilj je bil vzpostaviti novo vez med posameznimi skupninami Slovencev širom države. Na podlagi tega srečanja se je v sklopu Medorganizacijskega sveta tudi sklenilo, da bo odslej ena teh sej vsako leto alternativno v Mendosi in v Bariločah. To bo mnogo doprineslo k boljšim stikom in povezavi. Izrabim to priložnost, da se iskreno zahvalim vsem Domovom za sodelovanje, gostitve in zlasti voljo do skupnega dela.

Ta enotnost je prišla do izraza tudi meseca aprila ob obisku vodje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, državne sekretarke gospe Mihaele Logar, katero smo sprejeli na posebnem srečanju razširjenega Medorganizacijskega sveta in ji izrazili naše stališče in naše poglede na razmerje med matično državo in našo skupnostjo.

Delo društva na tem področju je imelo tudi posebno priznanje, ko je ob enakem

srečanju z Medorganizacijskim svetom torontski nadškof kardinal Alojzij Ambrožič izrazil, da take enotnosti, kot jo predstavlja naš razširjeni Medorganizacijski svet, ni mogoče zaslediti pri nobeni drugi slovenski skupnosti po svetu.

V preteklem obdobju smo tudi gojili dobre stike s skupinami staronaseljencev. Med njihovimi društvi in Zedinjeno Slovenijo vlada toplo razmerje, kljub različnemu položaju in nekaterim različnim pogledom. Ojačili smo stike zlasti s slovenskim društvom Triglav iz Rosarija. Ob priložnosti obiska kardinala Ambrožiča smo povabili tudi skupnosti staronaseljencev in so se srečanja udeležili predstavniki iz Rosarija in prekmurskega društva iz Bernala.

Razmerje z veleposlaništvom Republike Slovenije v Argentini je bilo ves čas prijazno. Ob raznih priložnostih, zlasti v primeru obiskov iz domovine, se je pokazalo, da če je volja, je sodelovanje možno. A omenil bi, da imamo večkrat vtis, tako glede veleposlaništva, kot zlasti glede zadolženih oblasti v domovini, da nas, dobrohotno povedano, ne razumejo. Govorimo različen jezik in tako na delovanje skupnosti kot na razmerje do oblasti v matični državi gledamo drugače. To se je pokazalo spričo povabila na srečanje z državnim sekretarjem Francem Jurijem, katerega se naša skupnost organizirano ni udeležila. To ponovno prihaja do izraza v primeru obiska domovine letošnje skupine abiturietov. In tudi ni pričakovati posebnih sadov prihodnjega obiska parlamentarne komisije za Slovence

Nad. na 2. str.

Janša obtožuje Kučana veleizdaje

Predsednik republike Milan Kučan je soodgovoren za to, da je bila slovenska teritorialna obramba maja 1990 razorožena, ter neposredno odgovoren, ker o nameravani razorožitvi ni obvestil vodstva republiške skupščine.

Tako je 23. marca na časnikarski konferenci o vlogi takratnega predsednika predsedstva SRS Milana Kučana pri razorožitvi teritorialne obrambe dejal bivši obrambni minister Janez Janša. Na vprašanje, ali je torej Milan Kučan kriv veleizdaje, pa je prvak SDS odgovoril pritrdilno. Ob tem pa je tudi napovedal, da naj bi odgovornost takratnih slovenskih funkcionarjev ugotovila parlamentarna preiskovalna komisija, katere ustanovitev je le še vprašanje dni.

Razorožitev je eno najbolj sramotnih dejanj v slovenski novejši zgodovini. Ukrep so zvezni vojaški organi pripravljali dalj časa, republiško vodstvo pa je bilo po Janševem prepričanju o pripravah obveščeno od samega začetka. „Vendar pa slovensko vodstvo na vse to ni reagiralo, o pripravah pa tudi ni obvestilo javnosti.“ 14. maja 1990 je generalštab Jugoslovanske armade izdal ukaz o razorožitvi TO. V njem je bilo dolo-

čeno, da se vse orožje TO in občin premesti v vojaška skladišča. Precej ljudi je že 15. maja o ukazu obvestilo takratne republiške funkcionarje, 16. maja pa se je na oblast obrnilo več občinskih funkcionarjev.

Vendar pa je predsednik predsedstva vodstvo skupščine o teh informacijah obvestil šele 17. maja, šele naslednji dan popoldan pa je predsedstvo končno prepovedalo premeščanje orožja TO v objekte JLA. Zaradi takšnega zavlačevanja in ker je bil že pred tem precejšen del orožja TO v skladiščih JLA, je teritorialna obramba po Janševih navedbah ostala brez 80 odstotkov orožja in streliva.

Predsednik republike Milan Kučan je na Radiu Slovenj Gradec na vprašanje o njegovi vlogi pri razorožitvi TO je dejal, da so bile besede, izrečene na tiskovni konferenci, težke. Če bivši obrambni minister meni, da je to vprašanje aktualno, je tudi v njegovem interesu, da se razjasni. Ni pa dejansko zanikal Janševe obtožbe. Iz tega jasno vidimo, da je res Kučan kot tedanji vodja Partije in diktator Slovenije vedel za to razorožitev, saj je bil do zadnjega nasprotnik osamosvojitve Slovenije.

Protesti zaradi norčevanja iz nadškofa dr. Rodeta

Tiskovni urad Slovenske škofovske konference je 22. marca izrazil protest zaradi nedeljskega nastopa igralca Borisa Kobala v Lutkovnem gledališču v Ljubljani, v katerem se je ta ob navzočnosti predsednikov Slovenije in Hrvaške norčeval iz ljubljanskega nadškofa in metropolita Franca Rodeta.

Kot so zapisali v javnem protestu, „gre za neokusno, neprimerno, žaljivo in protistaško norčevanje iz najvišjega predstavnika katoliške cerkve v Sloveniji v navzočnosti predsednikov dveh držav“.

Tiskovni urad SSK v javnem protestu, ki ga je naslovil na poslanca Združene liste Cirila Ribičiča, še ocenjuje, da je Ribičič kot organizator večerne prireditve v Lutkovnem gledališču odgovoren za omenjeni, neokusni nastop Borisa Kobala. Zato pričakuje, da se bo Ribičič za ta sramotni spodrsrlaj opravičil tako nadškofu Rodetu kot tudi vernikom katoliške cerkve v Sloveniji.

KAJ SE JE ZGODILO?

V Ljubljano je prišel na državni obisk novi predsednik Hrvaške Stjepan Mesič. Ta je bil visok komunist, zadnji predsednik Jugoslavije. Kučan si ni mogel kaj, da ga ne bi popeljal na kak kulturni program, kot se „kulturnim“ Slovincem spodobi. In ni našel drugega kot Lutkovno mestno gledališče, v katerem ima Boris Kobal že dalj časa humoristični program, povezan z lutkami. Pogovore pa oblikuje Ciril Ribičič, bivši predsednik Združene liste, naslednice Komunistične partije, in ki je sin Mitje Ribičiča, zloglasnega predsednika Jugoslavije in glavnega Oznovca, ki ga bremenijo povojne žrtve. Krasno spričevalo!

KAJ JE PRAVZAPRAV NAREDIL KOBAL?

Na muho je vzel ljubljanskega nadškofa, kar bi se ne bilo hudo, čeprav nenavadno. A si ga je še nesramno privoščil, govoril je o „ovčarskem psu“. (Da pojasnimo: pred meseci je nadškof dejal, da današnja šola vzgaja mladino, ubogljivo kot ovčarski psi. Levičarji pa so to izkrivili in ga dolžijo, da on hoče mladino tako vzgajati.) Res je Kobal usmerjal satire tudi na Kučana in Drnovška, a vse pozitivne, nedolžne, Koalicijo Slovenija pa je poimenoval z vulgarnim seksualnim izrazom.

„Spoštovani“ predsednik Slovenije se je zabaval ob psovkah na dr. Rodeta in užival v njegovem blatenju. Kar je še bolj sramotno, vse to so predstavljali pred gostom, predsednikom sosednje države na prijateljskem obisku. Ne vemo, koliko je Mesič razumel ne koliko se je zabaval, a kaj takega še nismo slišali ne brali na vsem svetu.

Drugod do tega sploh ne bi prišlo, če pa bi, bi se najvišja predstavnika dvignila in odšla. V Sloveniji pa so drugačni... To kaže kulturno in moralno kvaliteto našega predsednika.

KAJ JE SLEDILO PROTESTU SSK?

Ne opravičilo, ne protest javnih občil ali njihovo zgražanje. O ne! Vsi mediji, ki so — kot vemo — v roki bivše komunistične mafije, so zagnali vik in krik, vsi po istem kopitu, kakor da bi nekdo, (ne)vesekdo, pritisnil na gumb. Časopisi protestirajo, češ da je bilo vse samo v humorju, da Rode ne pozna satire, da je Cerkev spet nepotrpežljiva, da skuša vse obvladati s svojega stališča etc.

Ribičič je odgovoril z napadom: „Koalicija, ki je Sloveniji znaknila ime, skuša ukrasti še nasmehe z lic njenih državljanov.“

Kobal je izjavil: „Svobodo preko satire izpovedati svoj pogled sem si vzel v Lutkovnem gledališču in jo bom zagovarjal do konca proti vsem tistim mračnjakom, ki mislijo vpeljati v našo deželo inkvizicijo in njene metode.“

Franco Juri, karikaturist, bivši veleposlanik in državni sekretar, pravi: „Gonja zoper Borisa Kobala, ki jo inscenira naša desnica, vnovič dokazuje vso njeno omejenost pri dojemanju narave in vloge necenzurirane politične satire. Slovenska desnica satire ne prebavlja, ker je ni sposobna ustvarjati. Razume jo le kot žalitev in oskrnjenje.“

Matjaž Kmecl, akademik, bivši minister in član predsedstva Slovenije, sicer komunist je komentiral: „Gre pač za satiričen, humorističen odziv ne neko dogajanje.“

In neimenovani v mariborskem Večeru: „Kobal je včeraj sam vse dobro povedal! Na obzorju so mračne sile (Janša, Pederle, In tisti pes Rode). (Op. ur.: peder = homoseksualec) Podobnik pa je ritoliznik, ki se je tem gnidam pridružil.“

Dovolj je gnoja!

ŠE SO POŠTENI LJUDJE V SLOVENIJI

Predsednika Slovenskih krščanskih demokratov in Socialdemokratske stranke Slovenije Lojze Peterle in Janez Janša sta izrazila stališče Koalicije Slovenija, ki obsoja nedeljska Pomenkovanja v ljubljanskem Lutkovnem gledališču kot zlorabo obiska hrvaškega predsednika Stjepana Mesiča s strani stare nomenklature za notranjepolitično obračunavanje.

Peterle je ob tem še poudaril, da za predstavo ni kriv Boris Kobal, temveč njeni naročniki in režiserji. Svetnik SDS v mestnem svetu občine Ljubljana Milan Zver pa je povedal, da sta se svetniški skupini SDS in SKD odločili, da bosta na redni seji mestnega sveta dali pobudo za razrešitev Borisa Kobala s položaja direktorja ljubljanskega mestnega gledališča.

Predsednik SDS Janez Janša je ob tem Pomenkovanja označil kot „koncentriran izraz nestrpnosti“, ki s humorjem nima nobene zveze, ter kot grobo diskvalifikacija druge politične opcije. Poudaril je, da je Kobal govoril v režiji Cirila Ribičiča v navzočnosti dveh predsednikov.

Nad. na 2. str.

STRAN 3:
Slovo od Vojka Arka

Leto je za nami...

Nad s 1. str.

v zamejstvu in po svetu državnega zbora Republike Slovenije, ki prvič prihaja v Argentino prav ob koncu svoje mandatne dobe.

Ob tem bi tudi omenil podporo, ki jo skupnost prejema od matične domovine. Ta podpora, vedno manjša, je namenjena le določenim projektom, zlasti obojestranskim potovanjem in obiskom. Niti tolarja pa ni za vzdrževanje strukture naše skupnosti. Brez te strukture pa bi slovensko življenje v Argentini hitro izumrlo. Zato hočem na tem mestu omeniti, da je Zedinjena Slovenija po Izseljenskem društvu Slovenija v svetu za letošnje leto predstavila šest projektov za sofinanciranje, od pomoči za tisk do podpore za naš emigrantski arhiv, a je bilo vseh šest zavrnjenih.

Protest zaradi...

Nad s 1. str.

Štiriinšestdeset poslancev Slovenske ljudske Stranke, Socialdemokratske stranke in Slovenskih krščanskih Demokratov je podpisalo oster protest zaradi Ribičičeve izjave. Dodajajo, da je poslanec Ciril Ribičič član ZLSD - naslednice KPS in ZKS, ki je za nekaj desetletij izbrisala nasmeh z obrazov večini Slovencev v obdobju totalitarnega režima.

Slovenska ženska zveza pri SLS in ženska zveza pri SDS ogorčeno ugovarjata prostaški izrabi ženskega telesa za politične namene v Pomenovanjih v Lutkovnem gledališču, kjer je bil gost hrvaški predsednik Stipe Mesič. Protestirata tudi proti predsedniku republike Kučanu, ki ni pokazal državniške zadržanosti do izrečenih "neslanosti". Po mnenju obeh zvez to pomeni, da se predsednik vse izraziteje obnaša kot predsednik samo enega dela Slovencev.

Tudi Delo se v nekaterih člankih izjavlja protivo: "Predsednik države se na javni prireditvi veselo hahlja najbolj grobemu blatenju drugače mislečih. Neizpodbitno je, da je Boris Kobil v svojem nastopu, ki naj bi bil humoren, žalil, zmerjal in kvantal. Da je pri tem omenjal ljudi z imenom in priimkom in da ni šlo za kabaretno predstavo, temveč za pogovor s predsednikom sosednje države"

Kaj naj rečemo mi?

Ob takih primerih je človeka sram, da je Slovenec.

TD

Viri: STA, Delo, Večer, Družina, Dnevnik, Radio Ognjišče, osebna poročila

Zgodilo se je v Sloveniji...

PREHOD NA POLETNI ČAS

V nedeljo, 26. marca so v Sloveniji prešli na poletni čas in ure pomaknili za eno uro naprej. Tako je časovni zamik v Argentini sedaj 5 ur preje.

SOPREDEDOVANJA ZDRUŽENI STRANKI NE BO

Svet SKD je 25. marca „pregledal stanje“ združitvenega procesa med SKD in SLS.

Po Peterletovih besedah SKD in SLS še nista sprejeli odločitve o neposrednih volitvah predsednika, za katere „je izrazitejša volja na strani krščanskih demokratov“. Kandidati za predsednika se bodo izbirali med članstvom; kandidacijski postopek naj bi se začel sredi prihodnjega tedna. Ob tem je Peterle poudaril, da lahko združeno stranko vodi samo človek s političnimi izkušnjami. „V zadnjem trenutku pred voli-

Naša povezava z matično domovino teče tudi po kanalu Izseljenskega društva Slovenija v svetu in s Svetovnim slovenskim kongresom. Z obojimi sodelujemo v mejah naših zmožnosti.

Omenil bi tudi rad povezavo našega društva z drugimi izseljenskimi skupnostmi v Argentini in s pristojnimi argentinskimi oblastmi. Poudarjam, da je potrebna povezanost tudi navzven, ker bomo lahko složni in združeni s skupnostmi, ki preživljajo enako usodo kot mi, dosegli marsikaj za izpeljavo naših ciljev.

Ena velikih skrbí društva je tednik Svoboda Slovenija. Včasih se mi zdi, da ga kot skupnost premalo cenimo. List je naša vez a tudi edinstvena kronika. Obenem pa je svoboden glas svobodnega slovenskega življenja v svetu. Smatram, da se je v pretekli dobi marsikaj izboljšalo, a mnogo dela je še na tem področju. Zlasti pa bi položil na srce vseh, ki imajo možnost gmotnega sodelovanja, naj nam priskočijo na pomoč, ker imamo bralce, imamo in lahko vzgojimo tudi pisce; zato bi bilo žalostno, če bi moral list prenehati zaradi gmotnih težav, s katerimi se srečuje.

Šolstvo je temelj našega obstoja. Zato z veseljem ugotavljam, da je že na delu posebna skupina v sklopu šolskega referata in zbora voditeljic, ki bo pripravila novo knjigo za nižje razrede naših tečajev. Nov dokaz, da še živimo.

Društvo pa je uspešno delovalo tudi navznoter. Sodelovanje odbornikov je vzorno, vzdušje prijateljsko. Društvena pisarna je urejena in vsi obiskovalci so prijazno sprejeti in dobro postreženi. Nova uradniška moč, ki smo jo letos vključili v delo, je bistvena za ta uspeh. V pisarni smo tudi na razpolago vsem, ki se obračajo na nas v različnih zadevah, tako iz skupnosti kot iz domovine.

Kot vse človeško delo, tudi naše ni bilo brez napak. Prosim, da nam oprostite pomote in nepravilnosti. Verjemite, da je bilo vse storjeno z dobrim namenom.

Ob koncu še beseda zahvale vsem, ki so na katerikoli način sodelovali v odboru, z odborom in z društvom. Namenoma v vsem poročilu nisem nikogar imensko navedel, da ne bi komu delal krivice, ker je skoraj nemogoče imenovati vseh, ki so nam stali ob strani. Iz srca mi vre beseda: Bog vam plačaj! Ne morem pa mimo ene osebe: našega šefa pisarne, g. Emila Cofa, zaradi dolgoletnega dela in zaradi vzora marljivosti in požrtvovalnosti. Za letos napoveduje odhod. Njemu prepuščam odločitve, ker le on ve, do kje zmora. A če odide, ga bomo nenehno pogrešali.

Leto je za nami. Leto je pred nami. S skupnimi močmi, složni in v božjem imenu mu stopajmo naproti.

tvami iskati nekoga zunaj stranke se mi zdi vprašljivo početje,“ je menil prvak krščanskih demokratov in dodal, da je vodstvo ljudske stranke „dokončno“ zavrnilo možnost sopedredovanja novi združeni stranki, čeprav bi obe strani tako dokazali „voljo za sodelovanje“.

SADOVNIK NOVI PREDSEDNIK NSKS

Na volitvah za novega predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev 23. marca je Bernhard Sadovnik premagal znanega manjšinskega politika Karla Smolleja. 35-letni Sadovnik, ki je sekretar koroške Enotne liste in v občini Globasnica opravlja funkcijo prvega namestnika župana in bo zamenjal Nanteja Olipa, ki je z omenjenega položaja odstopil 3. junija lani. Rudi Vouk, ki je bil po odstopu Olipa začasni predsednik sveta, ni sodeloval kot kandidat na volitvah.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Nedvomno je važno delovanje in nastopanje zvezne vlade. A zaradi posebnega argentinskega sistema je bistvene važnosti tudi to, kar se dogaja v ključnih provinciah, zlasti v provinci Buenos Aires. S tega vidika nas mora zanimati prva kriza, ki jo prestaja guverner Ruckauf.

NI VSE ZLATO

Zadevo moramo opazovati z različnih vidikov, ker je tudi mnogo različnih dejavnikov, ki vplivajo na razvoj dogodkov. Dejstva so sicer enostavna: varnost je ena bistvenih skrbí argentinskega državljana in zlasti prebivalstva ne področju Velikega Buenos Airesa. Vse območje izven prestolnega mesta pa spada por oblast (in pod policijo) province. Ko je Ruckauf nastopil kot guverner, si je hotel zagotoviti uspeh na tem področju in ljudsko priznanje. Ker je že med kampanjo obljubljal „trdo roko“ in še malo več („tatovom je treba svinca“), je na mesto šefa policijske policije imenoval bivšega polkovnika (upornega „carapintada“ iz Velikega tedna 1987) Alda Rica.

Prva napaka Ruckaufa je bila domneva, da bo odločen vojak in uspešen župan (Rico je bil ponovno izvoljen v okraju San Miguel) že sam po sebi tudi dober šef policije. Druga napaka pa je bila, da ni upošteval, da mesto šefa policije zahteva izvedenca, poleg tega pa še človeka, ki ima čut za politiko. V tem pa se je Rico izkazal kot „slon v steklarni“.

Že januarja je guverner zahteval od šefa policije, naj se opraviči častnikarjem, katerim je grozil, ker so ga fotografirali v Pinarju. Sedaj se je moral enako opravičiti predsedniku države, kateremu je javno očital, da ima zveze a kriminalno osebo (Castillo, tudi bivši oficir in svojčas sodelavec Rica), ki je zapleten v napad na AMIO. Vlada je dokumentarno pokazala, da se je provincijski šef policije zmotil.

Rico pa ima za sabo še sumnje o zvezi s skupino, ki je obtožena adulteracije bencina (njegova žena je solastnica ene zapletenih družb). Ojačile pa so se tudi obtožbe, da je leta 94 „prodal“ glasove svojih poslancev v buenosaireski skupščini in tako omogočil ustavno spremembo, po kateri je Duhalde lahko ponovno kandidiral za guvernerja.

Preveč stvari je pomešanih v to afero, da bi Ruckauf vse skupaj mirno gledal. Ne smemo pozabiti, da je guverner eden izmed tistih, ki sanjajo o predsedniški kandidaturi leta 2003. Zato mora paziti ne le na uspešnost svoje vlade, marveč tudi na ugled in prozornost nastopanja. Za to pa Rico ni idealna oseba. Guverner je sklenil, da se ga enostavno znebi.

Ruckaufa moramo tudi razumeti. Vodi svojstveno politiko, v kateri je dobro razmerje s predsednikom De la Ruo ena močnih postavk. Skušaj zavzeti ključni položaj v peronistični stranki, zaradi česar mora obdržati dobre stike z guvernerji v notranjosti a tudi z bivšim predsednikom Menemom. Glede predsedniških sanj pa nosi še usodo buenosaireskega guvernerstva: doslej v vsej argentinski zgodovini še noben guverner province Buenos Aires ni postal predsednik države. Rico je tako postal „spravni kozel“, ne glede na to, ali je tri mesece vodil provincijsko policijo uspešno ali neuspešno.

ZAPLETI V PARLAMENTU

Ni dvoma, da vlada nujno potrebuje potrditve nekaterih zakonskih osnutkov, zlasti tistih, ki zadevajo gospodarsko stanje in delavsko fleksibilizacijo. Predsednik De la Rúa je ponudil peronističnem guvernerjem, da naj njihovi parlamentarci podpro te zakone, vlada bo pa bolj prozorno delila socialno pomoč v provinciah.

Vprašanje socialne pomoči je zelo staro.

Dejansko ni bilo vlade, ki ne bi teh fondov delila po svojem okusu. V primerih pa, ko so pomoč poslali krajevnim vladam, se je mnogokrat del teh fondov izgubil med potjo: guvernerji so ga uporabili za druge namene. Kar so jo pa razdelili je imela tudi strankarski prizvok in večkrat volilne namene. Zato stališče zvezne vlade, da pomoč sama deli, ni napačno. A peronistični guvernerji se pritožujejo, da so prikrajšani napram drugim provincam.

Predsednikova poteza je bila kočljiva in kot se kaže, iz te moke ne bo kruha. Zato vlada po eni strani napada opozicijo in jo dolži, da zavira potrebne gospodarske ukrepe, po drugi strani pa pritiska na lastne guvernerje, ker tudi v Povezavi sami ni dovolj navdušenja za nekatera zakonska besedila.

Da je mera polna, je te dni tudi „provladna“ CGT uskočila. Glavni tajnik Rodolfo Daer, ki je pristal na vladne predloge glede spremembe delavskih pogojev, je sedaj obiskal senat in trdil, da ne soglaša z vladnim besedilom. Ko so mu omenili, da je že pristal na vladni predlog, je odvrnil „Nikdar nisimo ničesar podpisali.“ Tako je usoda delavske zakonodaje znova postala popolna neznanka.

Vendar to še ne pomeni, da bomo lahko prisostvovali združitvi obeh sindikalnih skupin. Razlog za razkol ni le v različnem gledanju na delavsko zakonodajo. Drugačen je pogled na razmerje z vlado in mnogo osebnih primeskov. Saj je tradicija v argentinski zgodovini, da obstajata dve CGT.

PERONIZEM V KRIZI

Nima samo vlada težav. Enake ali še večje ima opozicija. Po sestanku guvernerjev z bivšim predsednikom Menemom je razvidno, da je danes peronizem barka brez krmla ali vsaj brez krmarja. Guvernerji so soglašali s predsednikom stranke, ko se je šlo za kritiko vlade, uporabili v deklaraciji celo njegove besede. A ko je razgovor pripeljal do položaja v stranki, je bilo konec prijaznosti. Glede vodstva stranke so enostavno odločili, da je drugih težav veliko in naj to vprašanje počaka ugodnejšega trenutka.

Istočasno pa so guvernerji tudi pritisnili na Menema, naj vzpostavi red v prestolnici, kjer bodo maja krajevne volitve. Mnenje guvernerjev je, da bi hud poraz stranke prizadel ugled celote in utegnil tudi škoditi na parlamentarnih volitvah v letu 2001. Predlog je bil, naj peronizem stopi v zvezo Cavalla in Beliza in se tako ogne sramoti. Vendar je končno zmagal mestni vodja in kandidat Granillo Ocampo: peronizem, bo nastopil samostojno. Edino kar je Menem, pristal (in javno izrazil), je da bo stranka podprla Cavalla v primeru, da bo prišlo do druge runde.

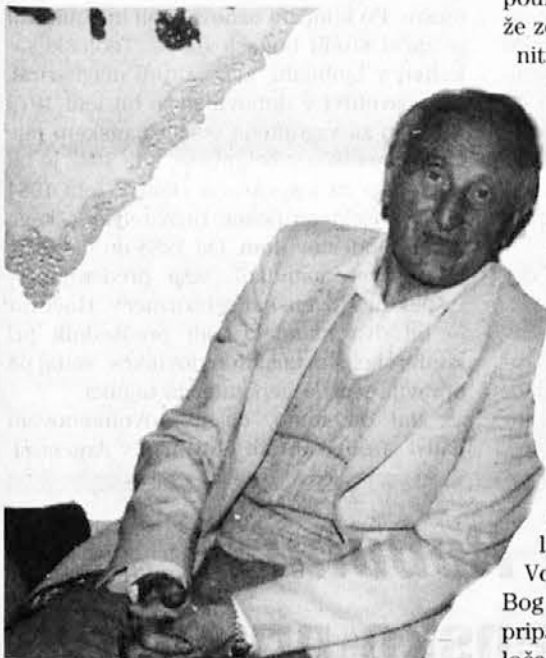
Položaj res slabo kaže. Medtem ko je Ibarra prepričljivo na prvem mestu in Cavallu kmalu za njim, uradni peronistični kandidat ne doseže niti 3% glasov. Pred njim je celo Irma Roy, bivša peronistična poslanka, ki je predstavila lastno listo izven območja stranke, s katere vodstvom ne soglaša.

V Povezavi zaskrbljeno gledajo na celoten razvoj. Zmaga v prestolnem mestu jim je postala življenska nuja, vendar ankete ne kažejo, da bi mogli zmagati v prvi rundi. Manjka sicer poseg predsednika De la Rúa, a Cavallo in Beliz tudi ne zaostajata in se jim pridružuje rastoče število manjšin skupin, tudi peronističnih. V tem komaj poldrugem mesecu, kolikor manjka do volitev, se bo odločilo mnogo več kot le vodstvo prestolnega mesta. Tudi Cavallo sanja o predsedniški kandidaturi in bi mu ta zmaga odprla vrata, skozi katera bi peljala tudi možnost povezave med „cavallizmom“ in peronisti. Politični položaj v Argentini bi se tedaj bistveno spremenil.

Slovinci v Argentini

Slovo v Bariločah

*"Vihar drvi skozi zimsko noč,
mogočni spev gora pojoč;
kipe valovi, gozd ječi,
šumi, ječi Nahuel Huapi"*

S spominskim izletom na Capillo, k slovenskemu križu na veličastni gori, smo nameravali zaključiti gorske dejavnosti letošnjega poletja. Toda le nekaj dni kasneje smo postavljali nov križ na pokopališču gornikov pod mogočno steno Lópeza. Tja smo pospremili dr. Vojko Arko na zadnjo zemeljsko postajo, ko je njegovo slabotno telo omagalo in zahrepenelo po večnem počitku.

Nekoč bo morda kdo zbral njegove številne spise, članke, leposlovne črtice in zgodbe, vse kar je bilo objavljenega ali zasnutega v petdesetih letih izpod njegovega peresa. Danes bi se ustavili samo pri njegovem vzgojnem delu z bariloško mladino, ki ji je skozi desetletja vcepljal spoštovanje in ljubezen do jezika in zgodovine slovenskih prednikov. Pod vplivom njegove brezpogojne predanosti gorskemu svetu, je hkrati zrastel mladi rod gornikov, "razpet med Julijci in Andi, ki bo nadaljeval slovensko - argentinsko gorniško tradicijo v Andih, Alpah in vseh drugih pogorjih sveta!" (V. Arko, Goré st. 6).

Ko se je neki upokojeni profesor poslavljaj od svojih učencev, je opazil solze žalosti v njihovih očeh in jih je potolažil: "Sedaj pa res odhajam z zadoščenjem, da je bilo moje delo uspešno opravljeno, ker Vam je seglo do srca!"

Številni nekdanji učenci so prisostvovali pogrebu dr. Vojka Arka in so jim solze

zastirale pogled in zadržale grla.

Njegova zadnja dva dijaka srednješolskega tečaja, Mihaela Jerman in Matjaž (Miško) Kambič sta v lanskem letu hodila k pouku na njegov dom, ker je gospod Vojko že zelo težko hodil. "Učili smo se o znamenitih Slovencih v Argentini in se mnogo zanimivega pogovarjali", se spominjata Mihaela in Matjaž, ki sta se s postaršnim, toda živahnim profesorjem, zelo dobro razumela. Matjaž še pripomni, kako ju je ganilo slovo ob zaključku leta, ko ju je gospod Vojko pohvalil in nekako slovesno izrekel besede, ki sedaj po njegovi smrti preroško zvenijo: "Dolžnost Vas mladih je, da naprej gojite slovenski jezik, da boste še dolgo pričevali o prisotnosti Slovencev v Argentini in seveda ob Nahuel Huapiju".

Mihaela in Matjaž sta se udeležila skupnega izleta na Capillo ob obletnici ustanovitve SPD in sta se dogovorila, da bi potem skupaj obiskala gospoda Vojka in mu pripovedovala o dogodku. Bog pa je odločil drugače. Tako je Mihaela, pripadnica tretjega rodu Slovencev v Bariločah, napisala spis o izletu, za slovo in v zahvalo profesorju, ki sedaj v gozdičku pod strminami Lópeza med gorniki pričakuje svoje vstajenje.

*"Počiva v kotu smuči par,
prešle so borbe, snežni čar;
kot mine noč, ko sine dan,
kot preminul je Araukan."*
(*"Bariloška romanca"*, V. Arko 1961)

TUDI MI ŽALUJEMO

Pokojni dr. Vojko Arko je bil dopisnik Svobodne Slovenije od vsega začetka svoje naselitve v Bariločah do konca lanskega leta. To je več kot petdeset let zvestobe našemu listu in slovenski skupnosti.

Tudi v vsakem Zborniku Svobodne Slovenije je v oddelku Naši gorniki vedno priobčeval novice, literaturo, poročila.

Slovenske izletnike in gornike iz Buenos Airesa, med njimi tudi sedanjega urednika, je vedno rad sprejemal, jim razlagal o gorah in tudi peljal po njih. Pred leti je dobil za svoje delo odličje Zedinjene Slovenije, ki ga je gotovo zaslužil.

Zato se mu naš list, Zedinjena Slovenija, vsi turisti in izletniki kakor tudi vsa slovenska skupnost zahvaljujemo in za njim žalujemo.

TOMBOLA NA PRISTAVI

Tradicionalna, že 32. tombola na Pristavi je bila tudi letos prvo nedeljo v marcu. Za spremembo od drugih poročil je treba pojasniti, da letos — kljub pokritemu dvorišču — ni bilo dežja. Torej so številni obiskovalci napolnili obširni vrt, se oborožili s svinčniki in drugimi pisali, pa z upanjem, da bi jih lahko čim hitreje uporabili na tombolskih karticah.

Številne kvaterne in činkvini so polagoma odšli z razstavnega prostora in prireditelji so odredili kratko pavzo, da bi si malo oddahnili in privezali dušo. Prvi del sta vodila igra, klicala številke in navduševala ter mirila neučakane igralce Andrej Golob in Dominik Oblak, nato pa je na mesto prvega stopil Tone Mizerit in solidno dokončal naloge.

Do prve tombole je bilo treba kar dolgo čakati, vse do trenutka, ko je do komisije stopil Pascual Tundis in povedal, da nima več kaj črtati na tablici. In res: odnesel je

računalnik, tiskalnik in še skener povrh! Za njim sta se priglasila Ignacij Grohar in Ana Karina Schiffrer, ki sta dobila hladilnik z zamrzovalnikom in televizijski aparat. Vsi trije so se po stari slovenski navadi oddolžili z lepimi denarnimi darovi, za kar so jih prisotni nagradili s ploskanjem.

Kljub temu pa igre še ni bilo konec, saj je bilo na razpolago še petdeset tombol. In ko so bile še te oddane, je ostal čas za prijeteljski klepet ali za poplaknutev jeze nad pomanjkanjem sreče, pa tudi za zalivanje v slučaju tistih, ki so odnesli kaj lepega in koristnega. Tudi pri štantu Zveze mater in žena se je marsikdo ustavil in si privoščil sladki priboljšek.

Na splošno pa je vsak odšel domov s trdnim sklepom, da se bo vrnil prihodnje leto, da bi mu bila sreča spet naklonjena, ali pa da bi se maščeval nad letošnjo smolo. Odbor Pristave pa je vesel obeh razlogov...

GB

Naš izlet na Capillo

Končno smo se podali na pot. Jezero Nahuel Huapi je vse hitreje ostajalo za nami in po treh, štirih ... urah zelo strme hoje, smo dospeli do slovenskega bivaka. Gorsko zavetišče so slovenski bariloški andinisti postavili v prijazni dolinici pod vrhom Capille, kamor se vsako leto odpravi skupina slovenskih planincev v spomin na ustanovitev SPD. Tudi letos smo se odpravili na "slovensko" goro in obdani z divjo patagonsko naravo doživeli prijeten dvodnevni izlet. Zbralo se nas je 23 planincev različnih starosti, med njimi tudi trije iz Buenos Airesa, eden iz San Martina in štirje iz Slovenije, prijazno združenih v "Slovenijo brez meja".

Dolgo v noč je ubrano petje odmevalo v gorski tišini, preden se nas je lotil spanec in utrujenost zaradi dolge poti.

Naslednje jutro smo bili že navsezgodaj

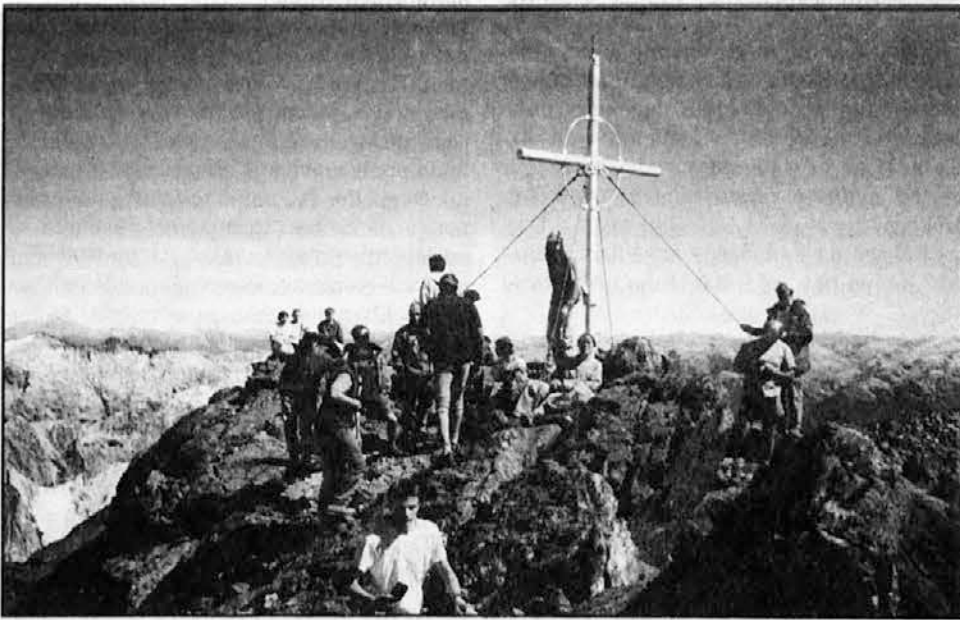
pokonci in čeprav še zaspani, smo se pripravili za daritev svete maše, pri kateri smo prosili za g. Vojka, ki je ležal priklenjen na bolniško posteljo. Ko je g. Igor izgovarjal daritvene besede, mi je pogled kar sam od sebe silil po stenah gore, obsijane z jutranjo svetlobo in po jasnem modrem nebu nad njo. Spomnila sem se, s kakšnim navdušenjem nas je g. Vojko poučeval o gorah, s kakšno ljubeznijo nam jih je vtisnil v srce. Želel je, da bi tudi mi mladi vzljubili gorski svet in sledili planinskemu klicu. Rekel je, da je samo od nas odvisno, da se slovenski jezik, vera in kultura ohranijo v argentinski domovini in nas prosil, da še naprej negujemo bogastvo, ki nam je bilo podarjeno po naših prednikih.

Po maši smo pozajtrkovali in se pripravili na vzpon do križa. Bivak je kar hitro izginil v gozdičku pod nami in upočasnjeno smo se vzpenjali po skalovju. Ko smo se dvigali vse više in više, se je marsikomu zahotelo po varni dolini. Zakaj bi lezli tako visoko, saj je tudi spodaj lepo? "Izmučeni" smo končno dosegli vrh. Globoko pod nami so se zrcalila jezera, Nahuel Huapi s svojimi otoki in rokavi, Moreno, Gutiérrez... in vsenaokrog so se gore mogočno dvigale v nebo.

Šele tedaj sem odkrila pomen besed gospoda Vojka. Težak je vzpon, a ko dosežemo vrh in si ogledamo vso lepoto pod nami, pozabimo na ves prestani trud. Nas mlade tudi čaka težka pot. Odločiti se moramo, da skupaj ohranimo to, kar so naši predniki čuvali s tolikšno ljubeznijo. Veliko naporov bo potrebnih, toda večja bo sreča, ko bomo dosegli cilj in spoznali, česa smo zmožni.

Hvala Vam, gospod Vojko!

Mihaela Jerman

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Mercosur v intenzivni negi

Gotovo je bil Mercosur eden velikih korakov k integraciji južnoameriških držav. Zamišljen kot povezava Argentine, Brazila, Paragvaja in Urugvaja je silno stopil tudi pred svetovno gospodarsko javnost in pričel vzbujati pozornost in zanimanje kot veletrg za izvoz in za investicije.

Napredovanje je bilo lepo in zanimivo. A potem so prišle krize. Najprej mehiška, nato zrušenje na vzhodu in končno Brazil sam. Že v letu 1998 se je tržni razmah ustavil. Nato je leta 1999 Brazil zašel v hude finančne težave. Ko se je že govorilo o skupnem denarju v stilu evra, se je brazilska valuta „real“ nenadoma zrušila in brazilska vlada je surovo devalvala. Tu so se začele težave za Argentino, ker je bila dejansko vržena iz kompetitivnosti. Naša država ima namreč po zakonu konvertibilnosti valuto zavezano na dolar: en dolar je en peso. Tega se ne da spremeniti razen s posebnim zakonom. Če bi pa do spremembe prišlo, bi to pomenilo hud potres z nepredvidljivimi posledicami.

V tem stanju je trgovska izmenjava z Brazilom zašla v krizo. Vedno več brazilskega uvoza in vedno manj argentinskega izvoza v Brazil. A poceni brazilski pridelki so pričeli tudi močno ogroziti domačo industrijo. Najbolj znan je problem avtomobilске industrije. A še bolj je bil prizadet tekstil, papirna industrija in celo kokošje-reja. Na tem zadnjem področju je prišlo do izgredov v provinci Entre Rios, kjer so domači kokošjereji preprečili prehod tovornjakov, ki so iz Brazila vozili piščance na argentinski trg.

V takem stanju je celotna struktura Mercosurja zašla v krizo. Temelji skupnega trga so se stresli in prej izredno obetajoče gospodarsko telo je zašlo v bolezensko stanje, da, v intenzivno terapijo.

Znano je, da je pod prejšnjo vlado Argentine popolnoma popustila v svojih zahtevah, naj se pravila spremenijo sprčo novega položaja. Predsednik Menem je vztrajal, da je treba Mercosur ohraniti za vsako ceno. Nova vlada je pogajanja zastavila drugače in stvar vzela v roke bolj resno. Koordinacijski minister Terragno je celo zahteval, naj Brazil pristane na neke vrste odškodnino (kompenzacijo) v primeru nove devalvacije.

Razumljivo je, da Brazil tega ni sprejel in obenem zatrdil, da nove devalvacije ne bo. A ko je položaj postajal vedno bolj napet, so brazilski funkcionarji nekoliko popustili in končno prišli do soglasja v pogajanjih, ki se nanašajo na avtomobilsko industrijo. Ta nova pogodba bo trajala nadaljnjih šest let.

Seveda se bodo pogajanja nadaljevala. Naslednje področje, ki ga bo treba obdelati, je tekstilna industrija. Ta bo prišla na vrsto konec aprila. Vendar v sklopu argentinsko brazilске trgovske zbornice predlagajo, naj bi se med sabo sporazumeli tekstilni industrialci obeh držav, vlade pa ta sporazum le potrdile. Zatem bo treba urediti še ostala vprašanja. Na eni in drugi strani meje se zavedajo, da je Mercosur potreben, da lahko koristi vsem, a teža položaja in strah pred nadaljnjimi krizami včasih ne pusti prostora za zdravo pamet in razumevanje.

Še nek drug problem je, ki ga je pa težje reševati. Na tem mestu smo že omenili, kako se tuja podjetja pa tudi nekateri argentinski obrati selijo v Brazil. Pravila Mercosurja sicer ne dopuščajo incentivacije za radikacijo industrijskih obratov. Brazilska vlada sama tega ne dela, pač pa to rastoče uporabljajo posamezne brazilske države, katerih guvernerji dajejo izredne davčne in prostorne ugodnosti podjetjem, ki bi se želela nastaniti na njihovem ozemlju.

Sedaj so po tem orodju segli tudi v Argentini. Prvi je začel Ruckauf v provinci Buenos Aires. Sledil mu je De la Sota v Cordobi in še Reutemann v Santa Fe. Brazil mora ob tem držati jezik za zobmi, ker so to vojno začeli brazilski guvernerji.

Niso še rešena vsa vprašanja. Zdravje se bolniku še zdaleka ni vrnilo in potrebno bo mnogo napora in zlasti mnogo razumevanja, predno bo položaj ustaljen. Tudi niso izvzete možnosti novih kriz, kajti nihče ne more resno zagotoviti, da Brazil ne bo ponovno devalval. Moramo pa imeti pred očmi dejstvo, da del krivde nosi Argentina sama, ko se je preveč navezala na sosedo in zapustila ali se ne zanimala za ostala tržišča po svetu. Bolj lagodno je bilo izdelke pošiljati v bližnji Brazil, kot pa iskati novih trgov v Aziji, Afriki ali pa se vpletati v težavna tekmovanja v Evropi.

-e. -t.

IVO ŽAJDELA

Ob razstavi Mati, domovina, Bog

Zato je razstava v Cekinovem gradu le torzo neke problematike. Je brez prikaza začetka in brez prikaza konca, brez prikaza komunistične revolucije, ki je domobranstvo sploh povzročila in brez prikaza poveljnih pobojev, emigracije ter polstoletne povojne komunistične diktature.

Kaj so imeli organizatorji razstave v mislih, nam povedo tudi naslednji poudarki. Razstava je postavljena v štirih sobah. Od tega sta samo dve namenjeni neposredni podobi domobranstva. Ena cela soba je posvečena protidomobranskemu pogledu, četrta soba pa prikazu nasilja v današnjem svetu okoli nas. Ta četrta soba je že naravnost neokusna. Ali avtorjem ni bilo dovolj, da so domobranstvo pokazali današnjemu indoktriniranemu Slovencu brez pojasnil, zakaj so domobranci sploh morali nastati? Ali jim ni bilo dovolj tudi to, da so eno celo sobo namenili protidomobranskemu zornemu kotu? Le zakaj so čutili potrebo, da v okviru že tako omejene in enostranske

predstavitev domobranskega problema eno celo sobo namenijo prikazu današnjega nasilja. Njihov klic, da je današnje nasilje podobno tistemu medvojnemu, in celo, da za današnje nasilje velik del krivde nosijo domobranci, je tako očiten, da je naravnost neokusen. Ali se ob tem smemo vprašati, ali moremo od sedanjega vodstva muzeja ter od avtorjev razstave pričakovati kaj drugega?

Kakšen pa je današnji slovenski trenutek? Kaj pa bi torej sploh lahko pričakovali?

Neprimerna in huda vprašanja.

Namreč, zakaj Muzej za novejšo zgodovino, ki nam zdaj poskuša domobranstvo prikazati v zgornji luči, vzrokov za današnje smrti na Slovenskem ni iskal pri komunistično-partizanski strani? Ali tudi pri njej. Ali mar ni prav ta zadnjih petdeset let obvladovala vsega v tej Sloveniji?

Edina svetla točka razstave so trije prispevki zgodovinarja Borisa Mlakarja v

Novi beograjski nadškof je Stanislav Hočevar

Generalni tajnik pri konferenci slovenskih redovnikov Stanislav Hočevar je bil 25. marca imenovan za novega beograjskega nadškofa in je tako nasledil dosedanjega nadškofa Franca Perko. Kot je za STA povedal novoimenovani beograjski nadškof, je položaj v beograjski nadškofiji težak, vendar pa je z vso dušo Slovenec, in kolikor bolj bo iskreno Slovenec, toliko lažje bo naredil več dobrega v Beogradu. „Temeljni so dobri odnosi med nami in če bo moje delovanje znamenje želje Cerkve, da bi bila v službi človeka, bo to hitro tako razumljeno,“ je povedal nadškof Hočevar in dodal, da imajo katoličani v Beogradu v tem smislu veliko poslanstvo.

Ljubljanski nadškof Franc Rode je dejal, da so v Sloveniji z veseljem sprejeli odločitev papeža Janeza Pavla II, da Hočevarja imenuje za novega beograjskega nadškofa in dodal, da pričakuje, da bodo z nadškofom Hočevarjem ostali v stiku in da bo lahko še naprej zastopal slovenske škofo.

Sedanji nadškof Perko je upal, da ga bo Hočevar takoj nasledil, a najbolj verjetno je, da bo Perko ostal še nekaj časa, Hočevar pa bo njegov pomožni škof s pravico nasledstva.

Stanislav Hočevar je bil leta 1945 rojen v Jelendolu, v občini Škocjan pri Novem mestu. Po končani osnovni šoli in gimnaziji je začel študij bogoslovja na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je tudi magistriral. Po posvetitvi v duhovnika je bil leta 1973 določen za vzgojitelja v salezijanskem malem semenišču v Želimljem, leta 1982 je bil imenovan za inšpektorja vikarja, leta 1984 pa je v Celovcu postal ravnatelj dijaškega doma Modestov dom. Od 1988 do danes je bil v dveh mandatih višji predstojnik inšpektor slovenskih selezijancev. Hočevar je bil dva mandata tudi predsednik pri konferenci slovenskih redovnikov, sedaj pa opravlja službo generalnega tajnika.

Naj omenimo, da je novoimenovani nadškof obiskal tudi Slovence v Argentini.

Alojz Rebula:

Komu ljubezensko prvenstvo

Dejansko je šlo samo za izraz tega, kako je svojim razpršenim otrokom, ki jih je sila življenja raztepla v dalj in v šir, od westfalskih rudnikov do koloradskih jeklam, sledila slovenska Cerkve.

Ta skrb ni popustila v dobi obeh Jugoslavij, kraljevske in komunistične. Iz prve Jugoslavije se je dovolj spomniti na vrsto pravih izseljenskih apostolov (naj omenim samo mons. Hladnika), ki so šli za našimi ljudmi v Francijo, Nemčijo in Argentino, jih tam zbirali, jim zidali Domove in cerkve, jim pisali revije in vodili jezikovne tečaje. V drugi Jugoslaviji naj bi to pomočniško vlogo prevzela Izseljenska matica. Kaj je dejansko bila ta ustanova, je v svojem izrednem intervjuju v zadnji številki Zvona rezko povedal avstralski podjetnik Bogo Lajovic: „Podružnica Udbe.“

Nepreračunljivo duhovno asistenco in pomoč je slovenski izseljenec v tem času lahko pričakoval samo od Cerkve, čeprav bi se bila lahko, uklenjena, kakor je bila,

ravnodušno zaprla v svoje katakombe. Pa je izseljence obiskovala s svojimi najvišjimi predstavniki od Argentine do Nove Zelandije, jih spremljala v svojem tisku in jim pošiljala dušnopastirsko pomoč. Pomoč, ki je v življenjski konkretnosti dejansko postajala tudi socialna.

Dogajalo se je, da je slovenski izseljenki duhovnik prevozil stotine kilometrov, da bi maševal za dva človeka.

Cerkvi je treba priznati to ljubezensko prvenstvo do zunanje Slovenije vse do danes. Cerkvi, ne kulturi (kljub kakšni častni izjemi) in še manj državi. Zato je tudi v tem pogledu težnja po izrinjanju Cerkve iz slovenskega življenja dejansko protinardna.

To bi danes moral priznati celo antikristjan takšnega kova, kakor je bil Josip Vidmar, če je leta 1986 izjavil: „Narodne zvesti je manj kot včasih. Katoličani je imajo več.“

Družina, 25. marca (okrajšano)

katalogu k razstavi. Mlakar se z raziskovanjem domobranstva oziroma protirevolucije ukvarja že vsaj dvajset let. Pravkar je končal doktorsko dizertacijo iz te teme in tik pred izidom je njegova obsežna monografija. Mlakar velja za resnega raziskovalca, enega redkih na Slovenskem, če ne med zgodovinarji celo edinega, ki se je vprašanja domobranstva lotil z edine možne strani. Domobranstvo je namreč lahko prikažemo objektivno le, če ga poskušamo razumeti. Tisti, ki protirevolucije ne poskuša razumeti — in avtorji razstave tega namena prav gotovo niso imeli — tisti so usojeni na huda poenostavljanja ali pa celo na namereno zavajanje. Vse polno tovrstnega obnašanja je okoli nas. Razumemo pa lahko ta svojevrstni pojav le tako, da upoštevamo prav vse elemente, ki so v njem odločali, ne pa da jih reduciramo in poljubno, kakor nam ustreza, poudarimo samo na primer tiste, ki podobi domobranstva škodijo.

Kolikor mi je znano, Boris Mlakar ni imel nobenega pomembnejšega vpliva na razstavo, kot poznavalca problematike so ga prosili le za pisanje treh kratkih prispevkov za razstavni katalog.

Rekli smo že, da so na razstavi sicer prisotni vsi trije akterji medvojnega dogajanja, kakor tudi, da manjka prikaz več

bistvenih elementov, kot sta komunistična revolucija in povojni poboji domobrancev. Že več let je postavljena v istem muzeju stalna razstava *Slovinci v XX. stoletju*. Tudi na njej bomo zaman iskali ta dva elementa. Vemo, da se v Sloveniji še danes tako rekoč dnevno dogajajo stvari, pri katerih človek zaradi njihove nedoumljivosti ostaja brez besed. Zato „ni nič takega“, da se v Muzeju novejša zgodovina ni zdelo vredno premisleka, da sta komunistična revolucija, njen krvavi in brezobzirni potek ter seveda strahotne posledice, kot so bili povojni poboji, ki jim tudi v svetu težko najdemo primerjavo glede grozljivih razsežnosti, dogodka, ki jima ni para v novejši slovenski zgodovini. Ne, muzeju se je zdelo pomembno, da ob vprašanju pojava domobranstva predstavi veliko fotografijo, ki prikazuje, kako leta 1944 na novomeškem glavnem trgu domobranci obešajo dva partizana. V redu, bi ob tem lahko dejali, če bi hkrati — in časovno pred tem dogodkom — predstavili javnosti oziroma učeči se mladini, ki večinoma hodi gledat to razstavo, za nekaj razstavnih sob prizorov, kako so leta 1942 in 1943 partizani pobijali Slovence.

Nadaljevanje prihodnjič

Novice iz Slovenije

MARIBOR - Mednarodna akademija za digitalne umetnosti in znanosti iz ZDA je sodelavko mariborskega multimedijskega centra Aleksandro Kostič povabila, naj kot sodnica sodeluje pri podeljevanju nagrad za najboljše spletne strani (The Šebby Awards 2000) v kategoriji umetnosti. Nagrade so po modelu akademij za film, glasbo in literaturo znane tudi kot oskarji med mrežja, namenjene pa so najbolj kreativnim in inovativnim spletnim stranem. Med sodniki so tudi tako ugledna imena, kot so filmski režiser Francis Ford Coppola, glasbenik David Bošić, urednica Tina Broš in kreator Simpsonov Matt Groening. Slavnostna podelitev nagrad bo 11. maja letos v San Franciscu.

MARIBOR - Ministrstvo za promet in zveze je pripravilo posvet o možnostih plovbe po reki Dravi. Predstavniki občin ob Dravi in navtični strokovnjaki pretresajo možnosti, da bi Dravo ponovno delno usposobili za rečni promet, zlasti v turistične in športne namene. Da bi reko ponovno usposobili za plovbo, bi po mnenju strokovnjakov potrebovali 50 do 60 milijonov dolarjev, izkušnje iz drugih evropskih držav pa kažejo, da bi se naložba kmalu poplačala.

LJUBLJANA - Cankarjeva založba (CZ) je poslala na trg tri od zadnjih šestih romanov iz zbirke XX. stoletje, romane Predor (El túnel) argentinskega pisatelja in fizika Ernesta Sabata (prevod in spremna beseda Jasmina Markič), Zajčje leto najbolj brane sodobnega finskega romanopisca Arta Paasilinne (prevod in spremna beseda Jelka Ovaska) in Sončni vzhod z morsko pošastjo irskega filmskega režiserja in pisatelja Neila Jordana (prevod in spremna beseda Tina Mahkota).

ŠENČUR, CERKLJE - V Domu krajanov v Šenčurju so na slavnostnem občnem zboru proslavili stoletnico zadrugišstva in hranilništva na območju občin Cerklje in Šenčur. Kmetje v vaseh vzhodno od Kranja so zaradi ravninskih polj imeli še posebno ugodne razmere za obdelovanje zemlje, ob tem pa so se začeli združiti v zadrugi. Pred sto leti so ustanovili mlekarski zadrugi v Šenčurju in Cerkljah, kjer je zaživelo tudi kmetijsko društvo. Obe zadrugi v Šenčurju in Cerkljah pa sta se združili v kmetijsko zadrugo Cerklje s sedežem v Cerkljah leta 1964.

LJUBLJANA - Po Sloveniji se še kar vrstijo požari. V Upravi RS za zaščito in reševanje so tako v soboto, 18. marca zlasti na območjih poraslih s travo, zabeležili kar 34 požarov v okolju, osem požarov pa je bilo tudi na objektih. Vse požare je gasil-

cem uspelo pogasiti. Med gašenjem požara, do katerega je prišlo na gospodarskem poslopju v Svetem Duhu pri škofji Loki, pa se je včeraj huje poškodoval gasilec prostovoljnega gasilskega društva škofja Loka. Gasilci so prepeljali v škofjeloški zdravstveni dom in nato v ljubljansko bolnišnico.

LJUBLJANA - Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) je izdalo odločbo za odlov treh medvedov na področju Gojitvenega lovišča medved Kočevje. Odločba dovoljuje odlov triletnih medvedov, težkih od 100 do 150 kg in je del večletne pogodbe med Zavodom za gozdove Slovenije in Naravnim parkom Adamelo - Brenta v italijanski pokrajini Trento. Naselitev dveh medvedov v italijanski naravni park, ki sta bila lani odlovljena v slovenskih gozdovih, je bila uspešna. Pogodba pa določa postopno preselitev skupaj devetih slovenskih medvedov v gozdove Naravnega parka Adamelo - Brenta v roku štirih let.

LJUBLJANA - Konec marca se bo Adriani floti treh letal Airbus A320 (156 sedežev) in treh CRJ (48 sedežev) pridružilo še četrto letalo tipa Canadair Regional Jet CRJ 200LR kanadskega proizvajalca Bombardier.

LJUBLJANA - Kriminalistična služba MNZ je lani opravila več kot 25 hišnih preiskav pri osumljencih računalniškega piratstva. Doslej največja tovrstna akcija je bila opravljena marca lani, ko je po vsej Sloveniji hkrati potekalo 23 preiskav. Od 19 osumljenih je bilo na koncu vloženih 17 kazenskih ovadb, zoper enega kršilca pa je bila izrečena zaporna kazen. Zaseženih je bilo večje število obremenilnih dokazov, skupno 22 osebnih računalnikov, večino z napravami za snemanje zgoščenk, 1419 zgoščenk in 899 računalniških disket.

PARIZ, Francija - Slovenski tenorist Janez Lotrič je v pariški Operi Bastille prvič odpel naslovno vlogo Hoffmanna na premieri Offenbachove opere Hoffmannove pripovedke. To je bil obenem prvi nastop uveljavljenega slovenskega pevca pred francoskim občinstvom. Predstavi je dirigiral James Conlon, stalni dirigent pariške nacionalne operne hiše. Do 22. aprila bo Lotrič pel še v devetih, že vnaprej razprodanih, ponovitvah Hoffmanovih pripovedk.

LJUBLJANA - Iz zavoda za prestajanje kazni zapor Ljubljana so v torek, 22. marca pobegnili štirje priporniki. Dva so pazniki prijeli, medtem ko je dvema uspelo uiti z osebnima avtomobiloma. Na podlagi doslej znanih podatkov v omenjeni upravi ocenjujejo, da naj bi bil pobeg organiziran z zunanjo pomočjo najmanj dveh oseb.

Andraž Vehovar. Izmed vseh kandidatov bodo izbrali štiri za obdobje osmih let, štirje pa bodo izbrani za štiri leta.

SAALBACH, Avstrija - Slovenka Mojca Suhadolc je osvojila naslov svetovne prvakinja v veleslalomu na vojaškem smučarskem svetovnem prvenstvu (ICSM). Špela Bračun je bila peta. Tekačice Andreja Mali, Andreja Grašič in Lucija Larisi so osvojile bronasto medaljo v ekipnem teku. Zaostale so le za Nemkami in Francozinjami.

RENNES, Francija - Slovenska plavalca Urša Slapšak je na odprtem prvenstvu Francije s časom 26,42 osvojila drugo mesto v disciplini 50 metrov prosto.

LJUBLJANA - Plavalec Ilirije Peter Mankoč je novi slovenski rekorder na 200 m prosto v malih bazenih. V tekmi na čas je Mankoč razdaljo preplaval v 1:48,06 minute in za 21 stotink sekunde popravil drugi najstarejši slovenski plavalni rekord Boruta Petriča (1:48,27).

Pisali smo pred 50 leti...

MATERINSKA PROSLAVA

Slovenska dekliška zveza je priredila v nedeljo, 26. marca, prirčno materinsko proslavo, ki je bila v dvorani na Belgrano. Na proslavo je prišlo veliko novih slovenskih naseljencev, med njimi pa je bilo precej starih Slovencev.

Pred proslavo je bila v kapeli najprej popoldanska pobožnost, nato pa so se rojaki pomaknili v salezijansko dvorano.

Po simboličnem prizoru gesla **Mati - domovina - Bog** je France Kremžar imel govor o materi, posebej pa še o slovenski materi in njenih žrtvah.

Na odru so nato nastopile dekleta z recitacijami najlepših slovenskih pesnitev, posvečenih materi, in pa zbor otrok s pevskimi in rajalnimi nastopi, ki so želi splošno odobravanje. Nastopil je dekliški pevski zbor in zapel več pesmi.

SLOVENSKA UMETNICA RAZSTAVLJA V BUENOS AIRESU

Akad. slikarka Bara Remec prireja te dni razstavo svojih del v „Galería Antu“ na Floridi. To je prva razstava slovenske moderne umetnosti v argentinski prestolnici. Slovenska umetnica je doma že pogosto razstavljala svoja dela, poleg tega pa še v Pragi, Bukarešti in Rimu.

Na slovesen način je bila razstava odprta v ponedeljek, 27. marca. Razstavljala je tokrat 27 del, med katerimi sta dva portreta, ter motivi iz Trsta, Napolija, Rima, Avstrije in Buenos Airesa. Izdan je bil lep katalog, kateremu je spremne besede napisal prof. dr. Tine Debeljak. Akad. kipar France Ahčin je hkrati razstavil nekaj svojih skulptur, med katerimi je vzbudil pozornost njegov portret pesnika dr. Antona Novačana.

Svobodna Slovenija, št. 13; 30. marca 1950

Slovenija moja dežela

Primorske narodne noše

Moški okoli Trsta so nosili zelo širok klobuk z lepo svileni vrstico, ki je zadaj prosto visela. Hlače so bile črne, segale so do kolen. Spedaj so bile okrašene s svilo.

Jopič je segal do pod kolka. Bil je iz črnega sukna. Okoli gumbov, žepov ali na rokavih je bil okrašen z rdečo, modro ali rumeno svilo. Na vsaki strani je bila vrsta srebrnih gumbov, ki so pri hoji lepo rožljali.

Čevlji so bili nizki, premožni so imeli na njih spredaj precej velike srebrne zaponke.

Pod jopičem so nosili s svilo obšit telovnik. Pozimi so se ogrinjali s plaščem, ki je imel kapuco.

Ženske so imele na glavi bogato vezene

peče, obrobljene z velikimi čipkami.

Jope iz črnega sukna so segale do pasu. Spredaj so bile obšite z baržunom. Jope niso zapenjale, bilo je videti lepo barvano naprsno ruto.

Krila so bila živobarvna modra ali črnorodeča, spodaj so imela našite trakove. Na krilo je bil prišit drugobarven modrc.

Predpasniki so bili bogato nabrani ter so segali do ledij in so bili vedno druge barve kakor krilo.

Nogavice so nosile bele, čevlji so bili nizki, odprti, okrašeni z barvastim trakom. Pete pa so bile neobičajno visoke in ozke.

Ob praznikih so imele polna nedra vrtnic in drugih lepih cvetic, izmed katerih so se bleščale zlato verižice in drug okras.

Umrila je Pia Mlakar

V 92. letu je umrla baletna plesalka, primabalerina in koreografinja Pia Mlakar. Kot Marie Louise Scholz se je rodila 28. decembra 1908 v Hamburgu. Po letu 1927 je študirala ples pri R. Labanu, leta 1929 na njegovem Koreografskem inštitutu v Berlinu, kjer je spoznala Pina Mlakarja. Odtlej je bila njuna umetniška pot tesno povezana. Oba sta sodelovala v raznih katoliških gibanjih. V obdobju med letoma 1946 in 1952 je Pia Mlakar delovala v ljubljanski Operi

kot baletna solistka, med letoma 1954 in 1960 pa kot koreografinja in vodja baleta. Zakonca sta vzgojila celo generacijo mlajših slovenskih plesalcev. Njun opus obsega deset celovečernih in 30 krajših baletov, koreografijo za plesni film Ples čarovnic na glasbo Blaža Arnič, v katerem je nastopil ljubljanski baletni ansambel. Za nekatere svoje balette sta sama napisala tudi scenarije. Pia in Pino Mlakar sta napisala več knjig ter dvakrat dobila Prešernovo nagrado.

O MANJŠINSKI VLADI

Predsednik vlade Janez Drnovšek je izrazil prepričanje, da bo evropska zakonodaja dobila ustrezno podporo v parlamentu tudi po 15. aprilu, ko naj bi iz vladajoče koalicije izstopila SLS. Bistvenega pomena je, da ostane slovenska vlada opravilno sposobna in da lahko v celoti vodi zakonodajni postopek za evropsko zakonodajo, je poudaril premier Drnovšek. Predsednik SLS Marjan Podobnik je povedal Janezu Drnovšku, da SLS ne namerava podpreti manjšinske vlade in da bodo ministri SLS usklajeno in enotno spremenili svoj status po 15. aprilu. S tem se v SLS odzivajo Drnovšku, ki je govoril o možnosti, da bi morebitno manjšinsko vlado podprla tudi SLS.

Osebnosti

Rojstvo: V petek, 17. marca je bila rojena **Lucija Vineys**, hčerka Franca in ge. Marije roj. Skarlovnik.

Srečnim staršem naše čestitke!

Krst. V nedeljo, 26. marca, je bil krščen v slov. cerkvi Marije Pomagaj **Andrej Kokalj**, sin Ivka in ge. Anke roj. Smole. Botra sta bila Andrej Kokalj in Danijela Smole Fernández. Krstil je mons. Jure Rode.

Srečni družini čestitamo!

Smrt: Umril je v Hurlinghamu **Milan Troha** (62). Naj počiva v miru!

Slovenija in šport

BORMIO, Italija - Špela Pretnar je zmagovalka slalomskega seštevka svetovnega pokala v sezoni 1999/2000. V zadnjem slalomu je sicer zasedla le deveto mesto, a je bila njena edina konkurentka Francozinja Christel Saioni peta, kar je bilo premalo, da bi prišla na prvo mesto v skupnem seštevku.

ATENE, Grčija - V Atenah se je končalo 5. svetovno plavalno prvenstvo v kratkih bazenih, kjer so plavalci pol leta pred olimpijskimi igrami s kar 15 svetovnimi rekordi potrdili visoke ambicije v Avstraliji in napovedali napete obračune za odličja. Slovenski izkupiček je sledeč: bronasta medalja Alenke Kejžar, skupaj pa kar 6 final in še devet uvrstitev med 8. in 16. mestom.

HAMBURG, Nemčija - Kar 44 svetovnih športnikov se bo na olimpijskih igrah v Sydneyu potegovalo za članstvo v športni komisiji Mednarodnega olimpijskega komiteja (MOK). Med kandidati je tudi Slovenec

Mali oglasi

ESTUDIO de AGRIMENSURA (Pcia. de Bs. As.)
ING. VLAHO - Tel.: 4755-8205 - Estado Parcelario -
Subdivisión - Unificación - Mensura - Usucapión

TURIZEM

Oddajam bungalov in stanovanja v Villa Catedral, Bariloche. Uživate mirne počitnice v najlepši naravi in po ugodni ceni. Kličite na Tel: 02944 424978.

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivenia y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel/Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148
dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15. do 20. ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako nedeljo od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordoba).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Fotografije iz slovenskih prireditel v letu 2000 so zdaj na ogled po celem svetu:

http://www.foto.com.ar/marko

Foto Marko Vombergar
http://www.foto.com.ar

Obvestila

SOBOTA 1. aprila:

V Srednješolskem tečaju redni pouk.

NEDELJA, 2. aprila:

V Našem domu v San Justo Občni zbor po maši. Potem kosilo krajevne Zveze slovenskih mater in žena.

SREDA, 5. aprila:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, nato razgovor s prelatom Jožetom Škerbcem ob 17. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 9. aprila:

Na Pristavi po maši Občni zbor.

V Bariločah enodnevni izlet izlet pod Skalco in čiščenje gorske steze.

SOBOTA, 15. aprila:

V Srednješolskem tečaju redni pouk.

NEDELJA, 16. aprila:

Cvetna nedelja. Praznični obredi pri vseh slovenskih mašah.

V Rožmanovem domu maša, blagoslov butaric in oljk, nato skupno kosilo.

PROGRAM OBISKA

KOMISIJE DRŽAVNEGA ZBORA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ODNOS S SLOVENC V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Petek, 31. marca 2000

- ob 6.35 prihod na Ezeizo - Buenos Aires - LH 526;
- ob 13.00 pogovor in kosilo s častnim konzulom RS Hermanom Zupanom;
- ob 20.30 srečanje z Medorganizacijskim svetom Zedinjene Slovenije v Slovenski hiši.

Sobota, 1. aprila 2000

- ob 8.00 obisk slovenske ljudske šole Antona Martina Slomška, Ramos Mejia;
- ob 10.15 obisk slovenske ljudske šole Franceta Balantiča, San Justo;
- ob 11.30 obisk slovenske ljudske šole Franceta Prešerna, Pristava, srečanje z rojaki, kosilo.
- ob 16.00 obisk Srednješolskega tečaja in ogled Slovenske hiše;
- ob 20.00 srečanje s Slovenci v Slovenskem domu v Carapachayu.

Nedelja, 2. aprila 2000

- ob 9.00 srečanje z rojaki v Slovenski vasi (maša, pogovor, ogled Hladnikovega doma in Zavetišča)
- ob 9.00 srečanje z rojaki v Slomškovem domu (maša, pogovor in zajtrk);
- ob 12.00 srečanje z rojaki v Našem domu v San Justu (pogovor in kosilo);
- ob 16.00 srečanje z rojaki v Triglavu (Primorsko Društvo Triglav in Prekmursko Društvo Bernal) ob „Trgatvi“.

Ponedeljek, 3. aprila 2000

- srečanje s Slovenci v Mendoza

Torek, 4. aprila 2000

- ob 21.00 srečanje s Slovenci v Planinskem stanu v Bariločah

Četrtek, 6. aprila 2000

- ob 11.00 sprejem v argentinskem Parlamentu;
- ob 18.00 srečanje s Slovenci v Rosariu.

Petek, 7. aprila 2000

- ob 11.00 obisk Kreditne zadruge SLOGA;
- ob 13.00 obisk zavetišča Rožmanov dom;
- ob 18.00 do 20.00 obisk Slovenskega doma v San Martinu
- ob 21.00 v hotelu, snemanje za radio

Sobota, 8. aprila 2000

- ob 14.40 odhod z letališča Ezeiza - LH 527.

Škofjeloški pasijon tudi letos

V škofji Loki bodo tudi letos ponovili pasijon, najstarejše ohranjeno dramsko besedilo v slovenskem jeziku. Pri lanskem prvih izvedbah kulturnega spektakla, ki ob „srednjeveških“ prireditvah iz niza Venerina pot postaja prepoznavna turistična zanimivost in posebnost Škofje Loke, je sodelovalo približno 600 nastopajočih iz Loke in okoliških vasi, tudi konjeniki, godbeniki in drugi izvajalci, kostumirani času oz. vlogam primerno. Lanskoletne uprizoritve škofjeloškega pasijona si je ogledalo približno 40.000 gledalcev od blizu in daleč.

Letos ga bodo prikazali v petih predstavah, ki se bodo po baročnih ulicah in trgih Škofje Loke zvrstile od 8. do 24. aprila. Pripravili so za goste tako imenovani pasijonski paket, ki vključuje tudi ogled mesta, muzeja in baročno kosilo. Spremenjena bosta dva prizora, izboljšani kostumi, maska, scena, več bo glasbene spremljave, predvsem pa bodo poskrbeli za boljše počutje obiskovalcev, saj bo na štirih prizoriščih skupaj na voljo kar 2918 sedišč (po 2700 tolarjev) in 3000 stojšč. V času pasijona se bodo zvrstile tudi spremljevalne prireditve, bogata bo kulinarčna ponudba in izbira spominkov, prvič pa bo na ogled tudi izvornik škofjeloškega pasijona iz leta 1721 avtorja kapucina patra Romualda Marušiča, ki ga pod ključem hranijo v kapucinski knjižnici.

Slovenske velikonočne razglednice so na razpolago v Slovenski hiši, Slogi in v Slomškovem domu.

V Italiji sodijo dva slovenska duhovnika

Na sodišču v furlanskem Pordenonu se je začela glavna obravnava proti slovenskima duhovnikoma iz Benečije, ki sta osumljena kaznivnega dejanja obrekovanja v knjigi **Mračna leta Benečije**.

Na sodišču se bosta morala zagovarjati najbolj slovensko zavedna duhovnika župnik **Božo Zuanella** in monsignor **Marino Qualizza**, ki naj bi v svoji knjigi obrekova-

la nekatere že pokojne člane polvojaške organizacije Gladio, znane po tem, da je v povojnih letih tudi z nasilnimi akcijami podpirala italijansko prebivalstvo Beneške Slovenije. Sorodniki treh članov Gladia zahtevajo umik knjige, javno opravičilo in denarno odškodnino.

Knjiga je izšla pred dobrimi tremi leti pri čedajski založbi Dom, z denarno pomočjo Videmske pokrajine in slovenskega ministrstva za kulturo. Napisana je po uradnih arhivskih dokumentih, ki jih je zbral furlanski duhovnik Aldo Moretti. Qualizza je v spremni besedi napisal, da želi s knjigo osvetliti zgodovinska obdobja, ki je beneškim Slovincem povzročil veliko trpljenja, in da ne želi soditi pokojnim članom Gladia. Vedno so bili slovenski duhovniki tisti, ki so ohranjali slovensko zavest med rojaki, ki so bili pred 140 leti odtrgani od osrednje Slovenije.

Slovenska odvetnika sta v procesu zahtevala rabo slovenskega jezika.

ZLATE HRANILNE KNJIŽICE SLOGE!

so dvakrat zlate: 1. ker so lično tiskane z zlatom znakom SLOGE; 2. za tiste srečnike, ki jih bodo prejeli v dar (z vpisano vsoto)...

Kadar si v zadregi in ne veš, kaj bi daroval, te iz stiske rešijo zlate hranilne knjižice SLOGE, primerne za vse priložnosti: ob krstih, obhajih, godovih, rojstnih dnevih, porokah... DARUJMO JIH!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Sporočamo, da je preteklega 9. marca umrl soustanovitelj in neutrudni profesor vse do lanskega leta, velik ljubitelj in vzgojitelj naše mladine

dr. VOJKO ARKO

Gospod naj mu bo dober plačnik! Priporočamo ga v trajen spomin!

Slovenski srednješolski tečaj
Odsek Bariloche